

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg

Finansministeren

21. august 2012

Svar på spørgsmål nr. S 3731 af 17. juli 2012 stillet af Dennis Flydtkjær (DF) til skriftlig besvarelse.

Spørgsmål:

Hvad er ministerens holdning til, at staten stadig ikke har noget overblik over sine milliardudgifter til konsulenter, og hvilke initiativer agter ministeren at tage, for at man fremover får et bedre overblik og styring af konsulentudgifterne?

Svar:

Anvendelse af konsulenter i staten vil i en række tilfælde være både fagligt og økonomisk fordelagtigt. Det afgørende er, at beslutningen om eventuel anvendelse af konsulenter træffes på det rigtige grundlag. Det er ikke i sig selv afgørende, hvor mange midler der anvendes til konsulenter, men hvad ministerier og styrelser får for pengene.

Det er de enkelte ministerier og styrelser ansvar at tilrettelægge deres opgavevaretagelse mest hensigtsmæssigt, herunder løbende at overveje den mest hensigtsmæssige arbejdsdeling mellem ministeriets ansatte og eksterne kompetencer. I den forbindelse skal det selvsagt indgå i ministeriernes vurdering, hvordan de får mest for skatteborgernes penge.

Det er naturligvis væsentligt, at de enkelte ministerier har overblik over, hvordan de anvender deres midler. Det skal ministerierne løbende søge at forbedre, hvilket regeringens projekt til bedre økonomistyring vil bidrage til.

Selvom det er ministeriernes ansvar at følge anvendelsen af deres midler, har Moderniseringsstyrelsen påtaget sig at udarbejde et samlet overblik over den statslige anvendelse af konsulenter på baggrund af deres indberetninger. Baggrunden herfor er, at Moderniseringsstyrelsen løbende overvejer, om indkøbet kan effektiviseres gennem rammeaftaler og eventuelt fælles statsligt indkøb.

Ministerierne indrappporterer således i overensstemmelse med cirkulære nr. 9112 af 20. marts 2012 om indkøb i staten tal for ministeriernes indkøb fordelt på varekategorier, herunder konsulentydelse. Det skal bemærkes, at indkøbsrapporteringen er etableret for at bidrage til et overordnet datagrundlag for indgåelse af fællesstatslige indkøbsaftaler; ikke for at tilvejebringe eksakte regnskabsmæssige data for eksempelvis anvendelsen af konsulenter.

Rigsrevisionen gennemførte i 2009 på opfordring fra Statsrevisorerne en undersøgelse af statens anvendelse af private konsulenter, jf. Rigsrevisionens beretning 15/2009). I den forbindelse indgik data fra Økonomistyrelsens (nu Moderniseringsstyrelsens) indkøbsrapportering. Rigsrevisionen bemærkede i forbindelse med undersøgelsen, at styrelsen løbende burde sikre, at ministeriernes indkøbsrapportering har et tilstrækkeligt detaljeringsniveau til at kunne anvendes som grundlag for at indgå fællesstatslige indkøbsaftaler.

Jeg noterer mig, at Rigsrevisor i notat af 20. januar 2012 finder det tilfredsstillende, at Moderniseringsstyrelsen har styrket vejledningen om kategorier i indkøbsdatabasen, og at der er sat et nyt system til indkøbsrapportering i drift. Videre konstaterer jeg, at Rigsrevisor betragter sagen som afsluttet.

Det samlede indrapporterede indkøb af konsulentydelse fra ministerierne viser, at der over perioden 2008-2011 har været en faldende tendens (9 pct.), der primært udgøres af ikke it-konsulentydelse (17 pct.), jf. tabel 1.

Tabel 1				
Ministeriernes rapporterede indkøb på konsulentkategorier (2011-priser, mio. kr.)				
Indkøbskategori	2008	2009	2010	2011
Konsulentydelse (ej it)	2.507	2.584	2.035	2.074
It-konsulenter	1.916	1.488	1.371	1.947
Samlet rapporteret indkøb	4.423	4.072	3.406	4.021
Kilde: Moderniseringsstyrelsen				
Note: Opgørelsen baserer ministeriernes indrapporterede indkøb. "Konsulentudgifter (ej it)" omfatter indkøbskategorierne 5000, 5010, 5020, 5030, 5040, mens "it-konsulenter" omfatter kategorien 6200				

Finansministeriet gennemførte i 2010 en analyse af statens anvendelse af konsulenter. Analysens resultater viste, at ministerierne i langt overvejende grad anvender konsulenter til at bistå i myndighedernes udførelse af konkrete opgaver. Det kan eksempelvis være opbygning af it-systemer, vandprøvetagning i forbindelse med miljøovervågning og ingeniørrådgivning i forbindelse med projektering og anlæg af veje, broer mv. Samtidig viste analysen, at en mindre del af ministeriernes anvendelse af konsulenter omfatter strategisk rådgivning, ledelsesrådgivning og lignende.

Finansministeriet har et stadigt fokus på at effektivisere de statslige institutioners anvendelse af eksterne konsulenter, herunder medvirke til at sikre bedst muligt grundlag for beslutningen om at anvende eksterne kompetencer i de enkelte ministerier. Der er blandt andet taget særlige initiativer med henblik på at professionalisere ministeriernes arbejde med større it-projekter, hvortil der ofte anvendes eksterne leverandører og rådgivere.

Det er således min vurdering, at der allerede i Finansministeriet er iværksat en række initiativer for at effektivisere de statslige institutioners anvendelse af konsulenter. Jeg agter derfor ikke på det foreliggende grundlag at iværksætte yderligere initiativer.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon